

Գ Ի Ի Ղ Ա Ց Ի Ն

Դաշտերը ծածկուեց սպիտակ սաւանով,
Գիւղացին հազիւ մտաւ ծածկի տակ.
Ամբողջ ամառը նա տանջուեց յուսով,
Որ ձմեռն ապրէ հանգիստ, անվաստակ.
Կերածը չոր հաց, խմածը՝ սառ ջուր,
Շատ քիչ է տեսել նա տաք կերակուր.
Խոնաւ գետինն էր նորա անկողին
Նա սպասում էր ցանկալի օրին.—
Հինգ խալվար ցորեն կալից կ'ծախեմ,
Գարու-բերքոյն էլ պարտքերս կ'տամ.
Աւելցած փողով հարսանիք կանեմ
Տղիս, աղջկանս, «ծաղը»*) կ'կանչեն.
Բայց ով տեղեակ է բնութեան խաղերին,
Նա չէ հաւատում այդ երազներին.
Մայիսին սաստիկ, մեծ կարկուտ տեղաց,
Խեղճի մուրազը փորումը մնաց.
Իսկ նա ի՞նչ տարաւ իւր վար ու ցանքից
Եւ ինչ ստացաւ գարուց ու ցորնից.
Եկած բերքերը տուեց պարտքերին,
Տուն գնաց, դարդակ ջվալը ուսին.

*) Ծաղ կանչել. գիւղական սովորութիւն է, որ հարսնեքա-
ւորները ընծայ են տալիս նորապսակներին ոսկու, արծաթեայ
ամաններով և փողով, ըստ կարողութեան և պատուի:

Դարձեալ նորից պարտք, նոր ցորեն փոխ առ,
Տուր մեծ վերադիր, մինչև գալող կալ.
Այսպէս է ապրում թշուառ գիւղացին,
Ամբողջ ձմեռը, ձեռները ծոցին:
Բաղդաւոր է նա ով որ իւր տանից
Սերմ ունի ցանած, բերած իւր կալից.
Երջանիկ է նա, ով իւր գրպանից
Հարկն է վճարում. հարուստ ամենքից.
Իսկ դու շատերի ապրուստը գիտես.
Գիւղի բարեկամ, գնա ինքդ տես,
Մարդիկ տգէտ են, տիրում է խաւար,
Մի դպրոց չ'կայ ողջ գիւղի համար.
Արուեստանոցի տեղակ գինեւորն.
Այդ տունը քանդող, որջը, գիւղացուն.
Չ'կայ գիւղական մի շտեմարան
Նեղ օրուայ համար միակ յենարան,
Իսկ բժշկական օգնութեան մասին
Կարծես մտածող չ'կայ բնաւին.

Այդպէս են գիւղեր, մեծ շէն և աւան,
Այդպէս է ամբողջ գաւառն Ապարան:

Ս. ՆԱԳԻՐԱՐԵԱՆ